

ger på området, men at også De Konservative nu synger med på samme melodi, er for mig en stor negativ overraskelse i denne sammenhæng. Efter min opfattelse har navnlig Det Konservative Folkeparti et kæmpe forklaringsproblem.

Jeg er kort sagt meget forundret over, at skruen nu skal strammes endnu en tak i forhold til forårets drøftelser, og jeg kan på ingen måde se dette beslutningsforslag som et oplæg til videre forhandling. Forslaget indeholder absolut ingen udstrakt hånd, snarere en politisk markering, der alene har til formål at skabe konfrontation. Hverken samarbejde eller forlig er udtrykt i dette forslag.

Jeg vil ikke afvise, at der er grundlag for at drøfte nogle detaljer vedrørende krav om tilbagebetaling af gæld til det offentlige, men i øvrigt har jeg lidt svært ved at se og forstå, hvad beslutningsforslaget på dette punkt helt præcist går ud på i forhold til de gældende regler. Jeg synes, det er ærgerligt, hvis det her alene skal bruges som grundlag for at skabe usikkerhed om de konkrete regler, der er i dag.

Det eneste positive, jeg kan sige om dette beslutningsforslag, er, at tanken om en opdeling af fremtidige lovforslag om indfødsrets meddelelse i forskellige personkategorier nu må anses for at være stendød. Det er selvfølgelig et glædeligt budskab, som jeg har noteret mig med tilfredshed at Venstre ikke længere har på sit program, at vi skal til at sortere mennesker på det lovforslag, som skal fremsættes.

På regeringens vegne må jeg afvise beslutningsforslaget. Alene tanken om, at visse straffede personer for altid skal afskæres fra at få dansk indfødsret, harmonerer slet ikke med regeringens menneskesyn, med de to regeringspartiers menneskesyn. Der skal være plads til både forståelse og tilgivelse, også når vi taler om betingelser og kriterier for at få dansk indfødsret.

Med de ord vil jeg på regeringens vegne afvise tilslutning til det af V og K fremsatte forslag.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil indlede med at erklære mig et hundrede og ti eller flere procent – hvis man kan være mere end hundrede procent – enig i justitsministerens tale og den tone, der her blev anslået, og jeg kan derfor i et eller andet omfang forsøge at begrænse min taletid.

Her er tale om et forslag, som er en genfremsættelse fra januar 1995. Dengang blev det truk-

ket tilbage. Jeg vil gerne sige, at forslaget bestemt ikke har vundet ved at blive lagret. Man kan blot undre sig over, at forslaget ikke også denne gang er blevet trukket, bl.a. i lyset af de erklæringer, den konservative leder, hr. Per Stig Møller, fremsatte over for Aktuelt i går, onsdag den 10. december. Her fremsætter hr. Per Stig Møller ønsket om at få udlændingedebatten afsluttet snarest for at kunne diskutere alle mulige andre problemer, som han siger. Det kan jeg erklære mig enig i, men naturligvis ikke i baggrunden for hr. Per Stig Møllers lille felttog.

Han synes, det er kritisabelt, at regeringen ikke har hastet den såkaldte udlændingepakke igennem Folketinget inden jul. Jeg synes, det ville være uforvarligt at haste nogle vidtrækkende ændringer igennem på et så følsomt område. Derfor vil jeg klart tage afstand fra den del af hr. Per Stig Møllers overvejelser.

Forslagsstillerne til det forslag, vi behandler her, har fuldstændig ignoreret eller muligvis glemt, at vi for nylig har ændret praksis på det felt, der handler om karenstid inden for indfødsretsområdet, den karenstid, minder jeg i øvrigt om, der i forvejen hører til de absolut længste i europæisk sammenhæng. Den er blevet ændret, den er blevet strammet, idet karenstiden nu først påbegyndes, efter at en straffet har afsluttet en afsoning. I øvrigt erindrer jeg, at udvalget var enig heri. Der kan med denne nye tilføjelse blive tale om endog særdeles lang tid, inden man overhovedet kan søge. Det medfører, at en del af de personer, som forslaget tager sigte på, sjældent eller aldrig vil blive behandlet af Indfødsretsudvalget.

Må jeg også erindre om, at de skærpede udvisningsregler som reaktion på særdeles grov kriminalitet har den effekt, at vi vil få endnu færre ansøgere med lange straffe bag sig. Den iagttagelse gør forslagsstillerne sig heller ikke, ligesom de åbenbart heller ikke har den opfattelse, at man skal kunne forbedre sig, skal kunne viske tavlen ren i forhold til sin skyld og straf. Det er dog den retsopfattelse, der er den herskende i et samfund som vores, at når man har udstået sin straf, så skylder man ikke samfundet noget mere i den anledning.

Nej, forslagsstillerne kappes med resten af højrefløjen i disciplinen no mercy eller, på dansk, ingen barmhjertighed.

Forleden blev vi i udvalget enige om at lempe mulighederne for at få statsborgerskab på et enkelt område, nemlig på det område, som